INFORMATOR

PARAFII EWANGELICKO-AUGSBURSKIEJ ŚWIĘTEJ TRÓJCY W WARSZAWIE

LATO 2009

Nr 3(48)2009
www.trojca.waw.pl

Drogie Siostry i Bracia w Chrystusie!

Spoglądam do „Kalendarzyka z Biblią na co dzień" i widzę dwa piękne hasła na lipiec i sierpień 2009 roku. Oto one:

„Radujcie się w Panu!"

Filip.3,1a

„Niech ci błogosławi Pan i niechaj cię strzeże; niech rozjaśni Pan oblicze swoje nad tobą i niech ci miłościw będzie; niech obróci Pan twarz swoją ku tobie i niech ci da pokój."

IV Mojż.6,24-6

Sądzę, że człowiek wierzący powinien te słowa potraktować jako dobre życzenie na trwający już czas wakacyjno-urlopowy!

Wielu z nas potrzebuje wypoczynku, oderwania się od swoich obowiązków i problemów. Zarówno dzieci, młodzież, jak i dorośli potrzebują takich okresów w życiu, gdy dane jest im intensywnie wypocząć i nabrać nowych sił, by potem z entuzjazmem przystąpić do realizacji kolejnych zadań i wypełniania swych codziennych obowiązków.

Apostoł Paweł pisząc list do zaprzyjaźnionego zboru w Filipii, wielokrotnie zachęcał do radowania się i zapewniał o swojej radości, chociaż sam przebywał w więzieniu i miał powody do smutku. Jego postawa najlepiej świadczy o tym, że chrześcijanin bez względu na zewnętrzne okoliczności, bez względu na to, jak zachowują się ludzie wokół niego, może odczuwać radość w Panu. Źródłem tej radości jest pewność, że Bóg nas nigdy nie opuści, że będzie błogosławił we wszystkim, co dobre.

Niczego tak bardzo nie potrzebujemy, jak pewności, że w naszym życiu Bóg jest obecny i okazuje swą moc. On jest Tym,

który może nas w pełni uszczęśliwić, ale my musimy całkowicie zdać się na Niego i wierzyć, że wszystkie Jego obietnice, które odnajdujemy w Bożym Słowie, kiedyś się wypełnią.

Jeżeli czujemy się zmęczeni, zatroskani, smutni, to zechciejmy prosić w modlitwie, by Bóg na nowo napełnił nasze serca swoją radością. Tak na pewno się stanie, jeżeli będziemy prosić usilnie, z wiarą. Wszak Bóg chce nam wszystkim błogosławić!

Człowiek błogosławiony, to człowiek uszczęśliwiany przez Boga, obdarowywany tym, co najlepsze, co daje poczucie bezpieczeństwa, co wnosi w serce trwały pokój.

Ktoś, kto odczuwa radość w Panu, na pewno może być nazwany człowiekiem błogosławionym, bo wszystko, co go w życiu spotyka, przyjmuje z wdzięcznością dla Boga i nie traci nadziei, że nawet trudne momenty w jego życiu, Bóg obróci ku dobremu.

Czy docierają do nas w pełni słowa błogosławieństwa Aaronowego?

Błogosławiący Bóg jest miłosierny i łaskawy, dlatego nieustannie możemy doświadczać Jego przebaczającej miłości, a także na każdym kroku odczuwać Jego troskliwą opiekę. Bóg jest blisko nas, jest z nami!

Drogie Siostry i Bracia

w imieniu duchownych i Rady Parafialnej życzę Wam, by czas letniego wypoczynku był również okazją do dobrej refleksji, która przybliży Was do Boga. Obyśmy wszyscy mogli przeżyć letnie miesiące w zdrowiu, obyśmy potrafili cieszyć się każdym dniem wdzięczni Bogu za Jego prowadzenie. Nabierzmy sił fizycznych i duchowych, by łatwiej nam było iść przez życie, służąc Bogu i bliźnim.

diakon Małgorzata Gaś

Z PRAC RADY PARAFIALNEJ

W okresie od kwietnia do czerwca 2009 r. Rada Parafialna spotkała się 5 razy. Zajmowała się m.in. nadzorem nad bieżącym zarządzaniem EOD Tabita – w tym w szczególności problemem zadłużenia EOD Tabita, problemami personalnymi, a także planowaniem długofalowych zmian w EOD Tabita, związanych z poszukiwaniem partnera strategicznego dla Ośrodka. Ostatnia wymieniona sprawa jest prowadzona przez Radę Parafialną ze szczególnym nakładem czasu i sił, w wykonaniu uchwały kierunkowej, podjętej przez Zgromadzenie Parafialne w lutym 2009 r. Parafia podpisała umowę z profesjonalną firmą zajmującą się poszukiwaniem inwestorów. Jej wynagrodzenie zależne będzie od sukcesu w znalezieniu godnego i odpowiedniego partnera dla EOD Tabita.

♦ Rada Parafialna w dniu 23 kwietnia 2009 **r**. gościła na swoim posiedzeniu Pana Posła Michała Szczerbę, który wyraził radość z dotychczasowych skutecznych działań Parafii w zakresie konserwacji i modernizacji obiektów parafialnych (jak choćby odnowienia Kaplicy Halpertów) oraz zadeklarował swoje wsparcie dla dalszych takich inicjatyw. Trzeba w tym miejscu przypomnieć, że Parafia otrzymała kolejną dotację – tym razem z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego – na pierwsze prace związane z urządzaniem podziemi kościoła.

♦ Na drugim z kwietniowych posiedzeń Rada omówiła dokumenty finansowe Parafii i EOD Tabita za pierwszy kwartał 2009 roku, które następnie zostały krótko przedstawione Komitetowi Parafialnemu.

♦ Na posiedzeniu Rady w dniu 14 maja 2009 r. obecni byli przedstawiciele firmy *Arenda* – naszego administratora nieruchomości, którzy przedstawili raport z podjętych działań dotyczących nieruchomości, wnioski wynikające z analizy ich stanu oraz propozycje dalszych działań. Niestety, wobec dłużników Parafii zalegających z czynszem podejmowane będą zdecydowane i kategoryczne działania, z postępowaniem eksmisyjnym włącznie.

♦ Rada Parafialna podjęła także uchwałę, aby przeznaczyć pomieszczenia **lokalu numer 15 i 16 oraz lokali 50 i 53 (wejście z klatki numer 6) oraz pomieszczenia warsztatu na pomieszczenia kancelaryjne Parafii i archiwum oraz o przeprowadzeniu niezbędnych działań w celu przygotowania ich remontu. Wobec trudności ze sprzedażą mieszkania przy ulicy Floriańskiej Rada podjęła także uchwałę o wstrzymaniu sprzedaży.**

♦ Rada Parafialna podjęła także inicjatywę letnich dyżurów w kościele Świętej Trójcy. Będą one pełnione przez niezawodnych wolontariuszy –

naszych Parafian w niedzielę przed wieczornym koncertem i nabożeństwem. Zamiarem Rady jest, aby dyżury wpisały się na stałe w życie Parafii.

♦ Wiele spraw formalnych w Parafii i Tabicie wciąż wymaga korekty lub naprawienia. Rada porządkuje systematycznie kwestie dotyczące pozwoleń dla funkcjonowania EOD Tabita (np. pozwolenia wodno prawnego dla istniejącej w Tabicie oczyszczalni ścieków) czy sprawy związane z nieruchomościami parafialnymi (w księgach wieczystych i ewidencji gruntów często są błędy, co bardzo utrudnia np. skuteczne zdobywanie środków na remonty).

♦ Za przełom w sprawie „serka wolskiego" należy uznać wiadomość o skierowaniu do Sądu aktu oskarżenia przeciwko osobom, które bez wiedzy i zgody Parafii doprowadziły do próby sprzedaży nieruchomości parafialnej (dwaj rzekomi pełnomocnicy Parafii oraz prezes zarządu „nabywcy") lub nie dochowały należytej staranności przy nadzorowaniu zawieranych umów, pomimo takiego obowiązku (notariusze). Rada omówiła tę sprawę na swoim posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2009 r.

Rada Parafialna pracuje bez przerwy wakacyjnej. Następne posiedzenie zaplanowane jest na 6 sierpnia 2009 r.

Olga Sztejnert - Sekretarz Rady Parafialnej

APEL SKARBNIKA RADY PARAFIALNEJ

Szanowni Państwo!
Drogie Siostry i Bracia!

Do napisania niniejszego apelu zobowiązała mnie Rada Parafialna Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Świętej Trójcy w Warszawie. Kieruję go do wszystkich członków Parafii, którzy w jakiś sposób – choć w różnym stopniu – mają problemy z wywiązywaniem się z obowiązku uiszczania składek kościelnych.

Opisanie wskazanego problemu jest dla mnie bardzo trudnym zadaniem. Mam świadomość, że zwracam się zarówno do osób, które przeżywają problemy finansowe, jak i do tych, które są w dobrej sytuacji materialnej, ale z różnych - tylko sobie znanych powodów - nie uiszczają składek, do jakich są zobowiązani jako członkowie naszego Kościoła. Położenie tych pierwszych osób szczególnie dobrze rozumiem. To zrozumienie przychodzi tym łatwiej, że od wielu miesięcy nasza Parafia przeżywa poważne kłopoty finansowe (których przyczyny są znane osobom uczestniczącym w zgromadzeniach parafialnych).

Zgodnie z Zasadniczym Prawem Wewnętrznym Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej członkowie parafii są zobowiązani do regularnego uiszczania składki kościelnej w wysokości co najmniej jednego procenta dochodów uzyskiwanych w danym okresie.
(Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczpospolitej Polskiej § 7: p. 1. Każdy członek Parafii, który ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić 1% jego dochodów. p. 2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia).
Rzetelność określenia tej kwoty pozostaje sprawą sumienia wpłacającego. Jednak przegląd kartoteki przeprowadzony przez Radę Parafialną unaocznił, że znacząca część parafian opłaca składki w takiej wysokości, jakby zarabiali poniżej płacy minimalnej (w przypadku osób pracujących) lub poniżej najniższej emerytury (w przypadku emerytów). Bardzo często ta niewielka kwota pozostaje niezmieniona od lat, pomimo wzrostu wynagrodzeń i emerytur.

Jedną z najważniejszych zasad, którą kieruje się obecna Rada Parafialna, jest oszczędne gospodarowanie posiadanymi zasobami i środkami finansowymi. Mam nadzieję, że dostrzegają Państwo te inwestycje, które w Parafii już zostały rozpoczęte i wie o tych, które są planowane. Realizacja większości z nich wymaga zaangażowania osobistego i finansowego parafian.
(Zasadnicze Prawo Wewnętrzne Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego § 25: Parafia zaspakaja swoje potrzeby materialne z dochodów uzyskanych ze swojego majątku, ze składek i ofiar, z działalności gospodarczej i fundacji).
Z tego powodu konieczne jest przypomnienie, <u>że składka kościelna ma duże znaczenie w finansach parafii.</u> Jest także oznaką, że dana osoba ma regularny kontakt ze swoją parafią. Ci, którzy na bieżąco opłacili składki, mają prawo głosu w zgromadzeniach parafialnych oraz czynne i bierne prawo wyborcze.
(Regulamin parafialny Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP § 8 p. 1.: Prawo głosu i czynne prawo wyborcze w parafii przysługuje tym członkom Parafii, którzy ukończyli 18 lat, zostali konfirmowani, uczęszczają na nabożeństwa i opłacili w przepisanym terminie składkę za rok ubiegły lub zostali z niej zwolnieni przez Radę Parafianą).
W Parafii Świętej Trójcy takie osoby uzyskują także wymierne przywileje. To już wcześniej wspomniane prawo głosu na Zgromadzeniach Parafialnych, czynne i bierne prawo wyborcze, więc prawo do uczestniczenia w najważniejszych decyzjach dotyczących Parafii. Ale również przywileje szczególne – choć smutne, bo związanych z pochówkiem zmarłych. W przypadku opłaty za nowy grób lub przepisania konsensu na grób już

istniejący, członek Parafii regularnie i na bieżąco uiszczający składki płaci trzy razy mniej, niż pozostałe osoby. (Od 17 marca 2008 roku obowiązuje nowy „Regulaminu cmentarza" i „Cennika opłat cmentarnych")

W związku z porządkowaniem spraw księgowych Parafii, w tym z koniecznością wyraźnego oddzielenia składek członkowskich od innych ofiar składanych na cele kultu, cele charytatywne i inne, przy dokonywaniu przelewów składek na konto parafialne uprzejmie proszę o używanie określenia: **„darowizna 1% na cele kultu religijnego – *rok/kwartał/miesiąc*".** Stosowanie powyższego zapisu umożliwia z jednej strony odliczenie tego rodzaju wpłat od podatku, a z drugiej prawidłowe zaksięgowanie składek, a tym samym zapewnienie wpłacającym praw przysługujących członkom Parafii.

Pragnę przypomnieć, że osoby w trudnym położeniu materialnym mogą się pisemnie zwrócić do Rady Parafialnej o okresowe zwolnienie z obowiązku płacenia składek kościelnych.

W imieniu Rady Parafialnej zwracam się z uprzejmą prośbą o regularne wspieranie finansowe Parafii przez Państwa oraz ewentualne zweryfikowanie wysokości swoich składek zgodnie z wymaganiami prawa kościelnego i sumieniem wpłacającego.

Z wyrazami szacunku,

Stanisław Miścicki

KAPLICA HALPERTÓW PO RENOWACJI

KAPLICA HALPERTÓW

Do wieloletniej tradycji Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Świętej Trójcy należą nabożeństwa Słowa Bożego odprawiane w Wielką Sobotę na Cmentarzu Ewangelicko-Augsburskim. W tym roku, oprócz przeżywania Ewangelii Wielkiej Soboty, parafia obchodziła dwie ważne uroczystości – **175-lecie włączenia Kaplicy Halpertów do użytku liturgicznego** oraz **ponowne poświęcenie kaplicy po generalnym remoncie**. Aktu poświęcenia kaplicy „*Słowem Bożym i modlitwą Trójjedynemu Bogu dla Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Świętej Trójcy i dla wszystkich wyznających w Trójcy Świętej Jedynego Boga*" dokonał **ks. bp Mieczysław J. Cieślar**, zwierzchnik diecezji warszawskiej, wraz z **ks. radcą Piotrem Gasiem**, proboszczem parafii.

Na nabożeństwie, oprócz licznie zgromadzonych parafian, obecni byli również zwierzchnik Kościoła ks. bp Janusz Jagucki, bp senior Janusz Narzyński, duchowni obydwu warszawskich parafii luterańskich, ks. prałat Mateusz Matuszewski, który przekazał pozdrowienia od abpa Henryka Hosera, ordynariusza diecezji warszawsko-praskiej Kościoła Rzymskokatolickiego oraz przedstawiciele władz, w tym poseł na Sejm RP, Michał Szczerba (PO), który wspierał parafię w trakcie realizacji projektu.

Historię powstania kaplicy przypomniała wiceprzewodniczącą Społecznego Komitetetu Opieki nad Zabytkami Cmentarza Ewangelicko-Augsburskiego, członkini Rady Parafialnej – Maria Chmiel.

W kazaniu ks. bp Mieczysław Cieślar podkreślił nadzieję zmartwychwstania, płynącą z krzyża Golgoty oraz pustego grobu, z którą żegnamy naszych bliźnich. – *To, co jest końcem naszych ludzkich spraw przez Chrystusa staje się nowym początkiem. Architektura wnętrza tej kaplicy, zwłaszcza wystrój ołtarza z postacią błogosławiącego zmartwychwstałego Chrystusa jest zaproszeniem, by nawet w tej najtrudniejszej chwili pożegnania i rozstania nie tracić nadziei, że miłość Jezusa prowadzi nas do bram wieczności (…) Jesteśmy w kaplicy mauzoleum. Tu są też groby jej fundatorów. Jest to wielkie świadectwo o dzieleniu się życiem nawet w obliczu śmierci. Tak nakazuje miłość, którą rozpoznajemy w Chrystusie* – mówił biskup.

<u>Kaplica Halpertów</u>

Ufundowana przez Marię ze Słuckich Halpertową dla uczczenia pamięci jej męża Salomona jako mauzoleum rodzinne, a zarazem kaplica przedpogrzebowa. Zaprojektowana została przez Adolfa Schucha (1792 – 1880), dekoracja rzeźbiarska w tympanonie jest dziełem Pawła Malińskiego. Kamień węgielny pod budowę położono w roku 1833, prace zakończono dwa lata później. Uroczystego poświęcenia kaplicy, w obecności fundatorki, licznie zgromadzonych parafian i władz kościoła, dokonano 27 marca 1935 r. Odegrano wówczas okolicznościową kantatę, napisaną specjalnie przez Józefa Elsnera do słów Henryka Bogumira Spiessa (farmaceuta, położył podwaliny pod rodzinną firmę chemiczno-farmaceutyczną w Tarchominie – obecnie

Polfa Tarchomin), który zresztą jako pierwszy w czerwcu tego samego roku został wyprowadzony z tej kaplicy na miejsce wiecznego spoczynku. W latach 60. XIX w. kaplica została przebudowana przez Jana Kacpra Heuricha (1834 – 1887). Figura Chrystusa na ołtarzu (1931) jest repliką rzeźby Stanisława Lewandowskiego, stojącej na grobie Emila i Jana Wedlów. Odbudowana ze zniszczeń wojennych kaplica została ponownie przystosowana do swojej pierwotnej funkcji w latach siedemdziesiątych XX wieku..

Maria ze Słuckich Halpertowa (zm.1882)

Druga żona zmarłego w 1832 r. **Salomona Halperta**, bankiera i dzierżawcy monopolu tytoniowego, hojnego ofiarodawcy na cele dobroczynne. Dla uczczenia jego pamięci ufundowała kaplicę przedpogrzebową, spełniającą swoje funkcje od 1835 r., w której od 1900 roku odbywały się także nabożeństwa dla licznie zamieszkującej tereny Woli ludności wyznania ewangelickiego. Pochowana w podziemiach kaplicy.

Borys Halpert (1805 – 1861)

Muzyk, dyrektor teatrów warszawskich, uczestnik powstania listopadowego. Przed powstaniem należał do grupy młodych literatów skupionych przy Teatrze Rozmaitości. W latach 1834 - 1836 członek Dyrekcji Rządowej Teatrów Warszawskich, później urzędnik państwowy, od 1845 r. stał się ponownie jednym z dyrektorów teatrów warszawskich. Odznaczał się głęboką kulturą literacką i wiedzą muzyczną, sam śpiewał w chórach lub grywał na skrzypcach w orkiestrze teatralnej. Dbał o wysoki poziom przedstawień, preferował twórczość polską, m. in. wprowadził na scenę utwory Aleksandra Fredry. Popierał operę polską, zagrożoną przez częste występy trup włoskich. Przetłumaczył kilkanaście utworów dramatycznych (m.in. Goldoni, Scribe). Dwukrotnie żonaty – z aktorkami - Józefiną Chojnacką (1814 – 1835), z którą miał dwóch synów, oraz po jej śmierci - ze słynną z talentu i urody Eleonorą Leontyną Żuczkowską (1803 – 1895). Pochowany w podziemiach kaplicy.

W Informatorze Nr 4(45)2008 informowaliśmy o powstaniu Ewangelickiego Towarzystwa Oświatowego. Informowaliśmy również o organizowanych konkursach.

Teraz po kilku miesiącach chcieliśmy przekazać bardziej szczegółowe informacje nt. Fundacji

Idei założenia **Fundacji Ewangelickie Towarzystwo Oświatowe ETO** przyświecała chęć nawiązania do dobrych tradycji warszawskiej społeczności ewangelickiej, która w przeszłości, dbając o właściwe wychowanie i edukację młodych ludzi, prowadziła znamienite szkoły.

Fundacja pod nazwą „Ewangelickie Towarzystwo Oświatowe", ustanowiona została aktem notarialnym w dniu 4 lipca 2008 r.

Organami Fundacji są:

a. Zgromadzenie Fundatorów
b. Rada Fundacji
c. Zarząd Fundacji.

Przewodniczącym Rady Fundacji Ewangelickie Towarzystwo Oświatowe (ETO) jest Igor Chalupiec, wiceprzewodniczącym – ks. Piotr Gaś, sekretarzem – Olga Sztejnert, a członkiem Rady jest ks. Adam Pilch.

Prezesem Zarządu Fundacji ETO jest Agnieszka Bednarkiewicz-Sowińska, a członkiem Zarządu jest Joanna Ziółkiewska.

Głównym celem i zadaniem Fundacji jest założenie i poprowadzenie szkoły podstawowej, gimnazjum, a docelowo także liceum. Szkoła ma być z założenia otwarta dla młodzieży wszelkich wyznań (oraz osób niewierzących), choć dla zainteresowanych propagowana będzie wiara ewangelicka i etyka protestancka.

Wysokiemu poziomowi nauczania ma towarzyszyć dbałość o **wartości**. Statutowymi **celami Fundacji** jest bowiem **szerzenie wiedzy**, **promowanie tradycji narodowych** oraz **rozwój świadomości patriotycznej i obywatelskiej**, a także **upowszechnianie wiedzy o wartościach protestantyzmu.**

Filozofia szkoły Fundacji ETO

„Uczymy się nie dla szkoły, lecz dla życia”
„Non scholae sed vitae discimus”
Seneka Młodszy

Fundacja Ewangelickie Towarzystwo Oświatowe pragnie nawiązać do najlepszych tradycji edukacyjnych warszawskiej społeczności ewangelickiej. Szkoły ewangelickie działały na terenie Polski do 1952r., a wizytówką polskiego ewangelicyzmu były dwa znamienite przedwojenne warszawskie gimnazja: męskie im. Mikołaja Reja i żeńskie im. Królewny Anny Wazówny.

Szkoła prowadzona przez Fundację Ewangelickie Towarzystwo Oświatowe (ETO) chce kontynuować te tradycje. Dbając o harmonijny rozwój młodego człowieka, będzie realizowała program wychowawczy i edukacyjny oparty na niniejszym dokumencie.

Wychowanie, obok nauczania, jest jednym z dwóch podstawowych zadań szkoły. Wychowawcy i nauczyciele wiele uwagi poświęcą kształtowaniu postaw dzieci i młodzieży. W swojej pracy będą promować takie cechy osobowe jak rzetelność, umiejętność brania odpowiedzialności za własne decyzje, współdziałanie z innymi ludźmi, tolerancję wobec wszelkiej inności, pracowitość.

Społeczność szkoły swoją pracą będzie zmierzać do wszechstronnego rozwoju dziecka, dążyć do osiągnięcia harmonii w rozwoju intelektualnym, moralnym i fizycznym oraz do uzyskania pełnej zgodności między osobowością a działaniem w i na rzecz społeczeństwa. Szkoła fundacji ETO zamierza wychowywać uczniów w duchu prawdy, dobra i piękna, poznawania praw człowieka i tolerancji dla odmienności światopoglądowej.

Będzie nauczać szacunku dla symboli narodowych i religijnych, a tym samym rozwijać postawy patriotyczne. Szkoła będzie uwzględniała sugestie, oczekiwania i potrzeby społeczności lokalnej, a uczniowie będą inspirowani do włączania się w różne akcje oraz samodzielnego podejmowania wielu inicjatyw. Szkoła Fundacji ETO będziemy kultywować tradycje narodowe, regionalne, religijne, a także zwyczaje ludowe, przy jednoczesnym otwarciu na kulturę Europy i świata.

Szkoła będzie dbała, aby uczniowie otrzymywali wszechstronną wiedzę. Będzie wskazywać w jaki sposób można stale poszerzać swoje horyzonty, m.in. poprzez uczestniczenie w wydarzeniach kulturalnych, poszukiwanie i wykorzystywanie różnych źródeł informacji. Szkoła Fundacji ETO będzie dbać o to, aby uczniowie poprawnie posługiwali się językiem ojczystym, posiadali bogaty zasób słów umożliwiający skuteczną komunikację w różnych sytuacjach.

Uczeń szkoły będzie miał miał pozytywny obraz siebie, będzie odporny psychicznie i przygotowany do zmieniającej się rzeczywistości. Fundacja ETO chce, aby miał świadomość życiowej użyteczności własnej edukacji i systemu wartości, za który jest odpowiedzialny i który prezentuje – tak, aby w przyszłości stał się wzorem do naśladowania.

W swojej codziennej pracy nauczyciele i uczniowie będą opierać się również na ogólnopolskim programie „Szkoła zarządzająca wiedzą". Zgodnie z jego ideą, uczeń i jego rozwój znajdują się w centrum działań edukacyjnych. Młody człowiek powinien być samodzielny, twórczy, otwarty, powinien rozwijać w sobie dociekliwość poznawczą.

Poprzez różnorodne formy kształcenia uczniów (lekcje, projekty edukacyjne, koła zainteresowań, konkursy przedmiotowe, pracę zespołową i indywidualną, wycieczki oraz korzystanie z tekstów kultury) szkoła Fundacji ETO będzie rozwijać umiejętność logicznego myślenia, samodzielnej pracy, odpowiedzialnego działania i rozwiązywania problemów w twórczy sposób. Stworzy warunki do efektywnego współdziałania i pracy w zespole, budowania więzi międzyludzkich, podejmowania decyzji oraz skutecznego działania zgodnie z obowiązującymi normami.

Ewangelicyzm kładzie duży nacisk na nauczanie i wychowanie, w tym na szkołę. Szkoła będzie otwarta dla uczniów wszystkich wyznań. Jej ewangelickość wynika bowiem nie z wyznania ludzi, którzy ją zakładają i będą prowadzić, lecz z propagowanego systemu wartości, opartego na tradycjach chrześcijańskich, tolerancji i otwartości, a także protestanckiego etosu.

Fundacja ETO wierzy, że, aby proces wychowawczy odniósł sukces, niezbędna jest ścisła współpraca nauczycieli i rodziców, poparta pełną świadomością i akceptacją zasad i celów kształcenia. W ten sposób, przy wzajemnym szacunku uczniów, rodziców i nauczycieli, pragnie, aby nasza szkoła była przyjazna, bezpieczna i życzliwa dla całej wspólnoty ją tworzącej.

Tekst opracowany na podstawie dokumentu przyjętego przez Radę Fundacji ETO na posiedzeniu w dniu 31 marca 2009r.

❖❖❖

14 czerwca o godzinie 16.00, w Kościele Ewangelicko-Augsburskim Świętej Trójcy przy Placu Małachowskiego 1 odbył się koncert uczniów Zespołu Państwowych Szkół Muzycznych nr 1 w Warszawie, którego współorganizatorem była fundacja Ewangelickie Towarzystwo Oświatowe.

W czasie koncertu zostały wykonane m.in następujące utwory:

- Jan Sebastian Bach, *Preludium i Fuga h-moll BWV 544*
- Jan Sebastian Bach, *Chorał " Das Alte Jahr ist vergangen" BWV 614*
- Claude Debussy, *Arabeska nr 1*
- Feliks Mendelssohn, *Rondo Capricioso op. 14*
- Piotr Tabakiernik, *Msza*

(Źródło informacji: strona internetowa Fundacji **www.eto.org.pl**)

ŚNIADANIE DIAKONIJNE

W sobotę 25 kwietnia w sali parafialnej odbyło się tradycyjne wielkanocne śniadanie diakonijne dla osób starszych i samotnych. Przy stołach, pięknie udekorowanych świątecznymi karnecikami wykonanymi przez panie Alicję Lewandowską i Halinę Mage , zasiadło ok. 40 osób. Zebranych powitał i rozważanie wielkanocne wygłosił ks. Piotr Gaś. Byli obecni ks. Jan Hause, ks.Wł. Nast i p. diakon Małgorzata Gaś. Pani Zofia Mauer odczytała – z subtelnym humorem – „Błogosławieństwo starego człowieka" wg. ojca Pio – słowa skierowane do „wcześniej urodzonych", pozwalające z dystansem i pogodą znosić swój wiek. Spotkaniu towarzyszyły stosowne wielkanocne pieśni.

A.H.

SPOTKANIE WAZOWIANEK

Tradycyjnie w ostatnią niedzielę kwietnia byłe uczennice ewangelickiego gimnazjum im. Anny Wazówny spotkały się przy pamiątkowym kamieniu obok kościoła, by złożyć kwiaty pod tablicą, upamiętniającą tę szkołę. Krótką modlitwę wygłosił ks. W. Wunsz. Następnie Panie udały się do sali parafialnej na spotkanie koleżeńskie. Obecnych było 20 Wazowianek oraz zaproszeni goście: księża P. Gaś, Wł. Nast, J. Hause i W. Wunsz, prof. K. Karski i pani kurator A. Karska oraz pani A.E. Janowska oraz J. Stambuldzys, która robila zgromadzonym zdjęcia. Przewodnicząca p. Maria Milbrandt wygłosiła krótkie sprawozdanie z działalności Koła, jako jednego z organów Parafii, ks. Piotr Gaś poinformował Panie o powstałej Fundacji ETO – Ewangelickie Towarzystwo Oświatowe i jej planach powołania w Warszawie ewangelickiej szkoły (liceum bądź gimnazjum) oraz o planowanym w dn. 22-24 maja wyjeździe do Cieszyna na obchody 300-lecia Kościoła Jezusowego, zapraszając do udziału, pani Aldona Karska zaapelowała do Pań o wspomnienia (np. z jubileuszowych konfirmacji czy z wydarzeń II wojny światowej), które mogłyby zostać zamieszczone w parafialnym „Informatorze" i w ten sposób ocalone od zapomnienia. Spotkanie przebiegało w miłej, koleżeńskiej atmosferze, przy słodkim poczęstunku Panie oddawały się rozmowom i wymieniały informacjami o pozostałych, nieobecnych Wazowiankach. *(M.M.)*

WIZYTA W AMSTERDAMIE

W dniach od 7 do 10 maja przebywała w Amsterdamie na uroczystościach związanych z 375-leciem Starego Kościoła Luterańskiego (Oude Kirk) - 5-osobowa delegacja naszej parafii w składzie: ks. proboszcz Piotr Gaś oraz Krystyna Rynkiewicz i Piotr Dreger jako członkowie Grupy Diakonii Amsterdamskiej, Paulina Nowaczyk i Jagoda Grudzień - studentki, członkinie Koła Studenckiego parafii

Diaconie
Evangelisch-Lutherse
Gemeente Amsterdam

Głównym celem zaproszenia był udział w uroczystościach 375. jubileuszu Starego Kościoła Luterańskiego w Amsterdamie. Dokładna data przypadała 25 grudnia 2008, ale holenderskim zwyczajem uroczystość przeniesiono na cieplejszą porę roku, tj. na 9 maja 2009. Tego dnia zorganizowano w kościele całodzienne Sympozjum, podczas którego wykład na temat przyszłości

Kościoła wygłosił ks. Piotr Gaś, a tłumaczył miejscowy proboszcz, ks. Andreas Woehle.

Wystąpienie to spotkało się z pozytywnym oddźwiękiem i stanowiło dobry przyczynek do rozmów. Dyskutowano głównie nad przyszłością Kościoła luterańskiego. Zadawano pytanie, czym jest dla każdego z nas przynależność do Kościoła i co wyróżnia ten Kościół spośród innych.

Po południu wysłuchaliśmy w kościele koncertu przygotowanego przez grupę młodych muzyków. W rytm oryginalnej muzyki młoda artystka malowała na oczach widowni obraz.

W sobotę delegacja poznawała różne formy działalności diakonii w Amsterdamie.

W niedzielę braliśmy udział w nabożeństwie jubileuszowym, które odprawił ks. Andreas Woehle wspólnie z ks. Piotrem Gasiem. Po nabożeństwie spotkaliśmy się z parafianami i przekazaliśmy im od naszej parafii witraż z Różą Lutra oraz drewniany krzyż autorstwa naszego współwyznawcy z Karpacza. Na zakończenie naszej wizyty pokazano nam piękne Sale Muzeum Luterańskiego, mieszczącego się w budynku zabytkowego domu opieki. Wielkie wrażenie zrobiły na nas zgromadzone tam dzieła sztuki - dwie Biblie ozdobione rysunkami z roku 1648, piękne obrazy, naczynia liturgiczne, różnego rodzaju pamiątki, w tym z Polski.

Nasze studentki miały nieco inny plan wizyty. Poznawały prace wolontariuszy i brały udział w różnych spotkaniach młodzieżowych. Delegacja wróciła do Polski naładowana dobrą energię i wdzięczna Bogu (i Holendrom) za moc nowych doświadczeń i niezwykłych przeżyć.

Krystyna Rynkiewicz

ROCZNICE KONFIRMACJI

Rada Parafialna parafii Świętej Trójcy postanowiła zainicjować spotkania konfirmantów „po latach".

Była to niełatwa praca, bo trzeba było skompletować listy, wysłać zaproszenia.

W tym roku na uroczyste nabożeństwo w Święto Zesłania Ducha Świętego w szczególności zaproszeni zostali konfirmanci sprzed 70, 65, 60, 50 i 25 laty.

Przybyli więc ci, którzy byli konfirmowani w 1939 roku, uczestnicy ostatniej konfirmacji w kościele przed jego zburzeniem; byli konfirmanci ostatniej wojennej konfirmacji, która odbyła się w kościele na Lesznie -

zaprzyjaźnionej, gościnnej parafii ewangelicko-reformowanej; byli również uczestnicy konfirmacji, która odbyła się w ocalałej zakrystii zrujnowanego kościoła Świętej Trójcy. Licznie reprezentowane były konfirmacje z 1949 r. i 1959, a także z 1984 r. Jubilaci zostali zaproszeni do pierwszych ławek. Przywitał ich proboszcz Parafii ks. Piotr Gaś, a kazanie podczas nabożeństwa wygłosił ks. dr Włodzimierz Nast, który dokładnie tego dnia - 31 maja - obchodził 50-lecie swojej Konfirmacji, która miała miejsce w tym już odbudowanym kościele.

Podczas nabożeństwa proboszcz przedstawił zborowi młodzież, która w Święto Trójcy Świętej przystąpi do Konfirmacji.

Po nabożeństwie dostojni jubilaci zostali zaproszeni do podziemi kościoła na skromny poczęstunek, przygotowany przez komisję diakonijną. Rada Parafialna przygotowała, dla wszystkich Jubilatów specjalne dyplomy.

KONFIRMACJA 2009

7 czerwca, w Święto Trójcy Świętej odbyła się w naszej Parafii uroczystość konfirmacji. Konfirmowano siedmioro młodzieży: **Alicja Kurpiel, Jan Gostyński, Mateusz Grudzień, Michał Klapo-Malczyk, Mateusz Koszykowski, Kajetan Latos i Franciszek Marczyński.**

Konfirmantów wprowadziła do kościoła Rada Parafialna i duchowni..

Po kazaniu wygłoszonym przez ks. Piotra Gasia, nastąpił akt konfirmacji, a więc złożenia wyznania wiary oraz przysięgi wierności Chrystusowi i Kościołowi, a także przyjęcia do wspólnoty Wieczerzy Świętej.

Do konfirmantów życzenia w imieniu Parafii skierował Kurato Andrzej Weigle.

Po błogosławieństwie wszyscy konfirmanci otrzymali świadectwa z wersetami biblijnymi oraz egzemplarz Pisma Świętego, ufundowanego przez Towarzystwo Biblijne w Polsce. Po zakończeniu nabożeństwa przedstawiciele młodzieżowej grupy pokonfirmacyjnej zaprosili nowych konfirmantów do udziału w spotkaniach.

Podczas nabożeństwa śpiewał działający przy naszej Parafii Chór Modo Maiorum pod dyr. Michała Straszewskiego.

ROK W KOLE PAŃ

Od września 2008 r. do czerwca 2009 r. odbyły się następujące spotkania Koła Pań:

Po przerwie wakacyjnej, dnia **18 września** odbyło się **wspólne Koło Pań**. Gospodyniami były panie z parafii Ewangelicko-Reformowanej. Pani Agnieszka Rutkowska, sekretarz generalny Polskiej YWCI (Young Women's Christian Association) opowiadała o historii i dniu dzisiejszym tej organizacji, skupiającej 25 mln. członkiń i posiadającej 125 stowarzyszeń narodowych, w Polsce zarejestrowanej w 1922 roku. Prelekcja ilustrowana była przezroczami z pobytu w lipcu 2007 r. w Nairobi (Kenia), w ramach wspólnego projektu dla szkół (promocja modelu małej szkoły, angażującego całą lokalną społeczność). Uzupełnił ją bp. Zdzisław Tranda, wspominając swój pobyt w Kenii w latach 70. Spotkanie zgromadziło ponad 50 osób, które z wielkim zainteresowaniem śledziły wypowiedzi prelegentów, przybliżające nam egzotyczne, a jednak tak bliskie nam problemy Afrykańczyków (warto nadmienić, że polski konsul w Mombasie jest bardzo zaangażowany w program pomocy szkołom w tym rejonie).

16 października: p. Basia Dzienio czytała opowiadanie Z. Kucówny pt. "Płaszcz".

20 listopada odbyło się spotkanie z panią **Renate Stoessinger**, redaktorką i współautorką konkursu na pamiętniki osób, które musiały opuścić swoje domy na skutek działań wojennych. Wspomnienia te , zarówno Polaków, jak i Niemców, znalazły swoje odbicie w książce „Wypędzeni ze wschodu", wydaną przez Borussię w 2001 roku.
Prelekcja wzbudziła wielkie emocje, sprowokowała wiele bardzo osobistych wypowiedzi, czasem burzliwych, nie zawsze związanych z głównym tematem. Pani Renate Stoessinger podkreślała, że jej celem nie było stawianie znaku równości między wysiedleniami dokonywanymi przez różne strony konfliktu wojennego, ale apel o empatię, ponieważ cierpienia odczuwane przez ludność cywilną, bezradność, brak poczucia bezpieczeństwa, ból, strach i śmierć są takie same.

11 grudnia tradycyjnie u Metodystów odbyło się **wspólne Koło Pań,** poświęcone tematyce świątecznej. Ks. Zbigniew Kamiński zapoznał zebranych z dziejami i zasadami kościoła metodystycznego, dodatkowo podzielił się swymi wrażeniami z pobytu w Betlejem. W miłej atmosferze, przy kawie, herbacie i pysznych ciastach, Panie toczyły rozmowy i śpiewały pieśni adwentowe, wczuwając się w nastrój bliskiego Bożego Narodzenia.

18 grudnia odbyło się spotkanie „mikołajkowe". Licznie zgromadzone Panie dzieliły się planami na święta i ofiarowywały sobie nawzajem drobne prezenty. Obecny byli księża: Piotr Gaś, Włodzimierz Nast, Jan Hause, Waldemar Wunsz oraz, jak zawsze na spotkaniach Koła Pań, diakon Małgorzata Gaś.

15 stycznia pani Alicja Sadomska, historyk, wygłosiła prelekcję o księdzu **Leopoldzie Otto**. Postać duchownego umieściła na interesująco oddanym tle historycznym 2 połowy XIX wieku. Wystąpienie poprzedził modlitwą ks. Jan Hause, który także odczytał dowcipne, a zarazem głębokie rozmyślania swego syna, ks. Pawła Hause z Kętrzyna na temat współczesnego obchodzenia świąt Bożego Narodzenia. Spotkanie zakończyła modlitwą diakon Małgorzata Gaś.

23 stycznia miała miejsce wspólna wyprawa do Muzeum Narodowego na wystawę **„Dwudziestolecie. Oblicza nowoczesności**". Stawiło się 20 osób. Oprowadzała pani Alicja Sadomska, przewodniczka warszawska. Wystawa, bardzo ciekawa i dobrze rozplanowana (czytelny podział na wyodrębnione zagadnienia: polityka, mozaika wyznaniowa i narodowościowa, przemysł, szkolnictwo, sztuka, literatura, teatr i kino, a nawet moda tego okresu) bardzo się Paniom podobała. Wiele z nich odnajdywało znane sobie wydarzenia czy obiekty z tego czasu (wśród eksponatów największe zainteresowanie budziły

stroje z epoki, a także fragmenty przedwojennych filmów, przywołujące wiele wspomnień).

19 lutego – w Tłusty Czwartek – Koło Pań poświęcone było 25-leciu Społecznego Komitetu Opieki nad Zabytkami Cmentarza. Historie i współczesność Komitetu referował jego prezes Witold Straus.

19 marca miało miejsce **wspólne Koło Pań** 4 parafii ewangelickich. Spotkanie odbyło się w sali przy ul. Kredytowej i towarzyszył mu pokaz 3 filmów o tematyce związanej z Parafią Świętej Trójcy, m.in. poświęconego nowym organom oraz zeszłorocznemu jubileuszowi 230-lecia kościoła.

16 kwietnia na Kole Pań wystąpiła ze swymi wierszami nasza parafianka, pani Leokadia Szczecińska-Michalak. Prezentowała także swoje książki „Miłość bardzo dorosła" oraz „Na pięciolinii życia" – wydany w 2006 r. już drugi zbiór jej poezji, gdzie czołową pozycję zajmują wiersze o przyrodzie (autorka jest z wykształcenia inżynierem-ogrodnikiem). Pani Leokadia śpiewa również w Zespole Artystycznym „Kurdesz", więc spotkanie z Paniami wzbogaciła o – niezwykle ciepło przyjęte – występy wokalne (wraz z zaproszonymi koleżankami z tego zespołu).

21 maja spotkanie zostało oddane do dyspozycji księdza **Jana Hause**, co zważywszy na jego niespodziewane odejście w czerwcu b.r., należy z perspektywy czasu uznać za nasze pożegnanie z tym tak bardzo związanym z Kołem Pań i diakonią duszpasterzem. Ksiądz Jan dzielił się swoimi wspomnieniami z wywózki na Syberię, gdzie znalazł się jako dziecko wraz z Matką w wyniku działań wojennych, czytał felietony swojego syna, ks. Pawła Hause, zamieszczane w kętrzyńskiej gazecie, a także prezentował płytę ze współczesnymi nagraniami przedwojennych piosenek Eugeniusza Bodo. Zostanie w naszej pamięci, kiedy oparty o fortepian, pogodny i rozluźniony, śpiewał wraz z wykonawcami oraz paniami zgromadzonymi w sali dobrze znane i lubiane szlagiery.

3 czerwca odbyło się kolejne wspólne Koło Pań. Gospodyniami były panie z parafii Wniebowstąpienia. Spotkanie poświęcono postaci **Edwarda Wendego,** posła i senatora III Rzeczypospolitej, znanego prawnika, obrońcy w procesach politycznych opozycji z czasów PRL. Prowadziła je i swymi wspomnieniami o bracie dzieliła się pani **Agnieszka Wuensche-Wende,** siostra mecenasa. Wiele miejsca poświęciła także postaci ojca Edwarda Wende – również prawnika, broniącego w czasach stalinowskich tzw.

„kułaków" i oskarżonych w procesach gospodarczych oraz dziadka – tradycyjnie Edwarda – pastora w Kaliszu, społecznika, krzewiciela polskiego protestantyzmu. Pradziadek Wende był wydawcą i księgarzem w Warszawie, zaś protoplasta rodu, Gottfryd Wende, przybył ze Zgorzelca i był z pochodzenia Serbołużyczaninem (stąd nazwisko Wende=Słowianin). Z opowieści wyłaniała się saga zasłużonego rodu, którego mottem było: „Z miłości do Boga – służba bliźniemu", służba realizowana na niwie kościelnej, prawniczej i politycznej.

18 czerwca gościem Koła Pań był ks. biskup **Zdzisław Tranda,** który – pod żartobliwym tytułem „Wspomnienia wiejskiego proboszcza" - dzielił się z obecnymi swoimi przeżyciami i refleksjami z pracy duszpasterskiej w kilku parafiach ewangelicko-reformowanych (m.in. w Zelowie, Strzelinie i Pstrążnej).

W lipcu i sierpniu trwa przerwa wakacyjna.
Wszystkie zainteresowane naszymi spotkaniami osoby zapraszamy od września, jak zwykle w trzeci czwartek miesiąca, na godzinę 15.00

E.Ch., M.Ch.

SPOTKANIA POLSKIEGO TOWARZYSTWA EWANGELICKIEGO

Szczególne świadectwo...

W kwietniu 2009 warszawski oddział PTE gościł **profesora Mariana Grynberga** – wybitnego fizyka. Ale nie o fizyce pan profesor mówił na spotkaniu...

Gość przedstawił zebranym swoja historię. Urodził się na początku wojny. Ojciec jego był lekarzem, matka urzedniczką. Pierwsze 2,5 roku spędził w warszawskim gettcie. Nie pamięta nic z tego okresu. Rodzinie udało się wydostać z getta na stronę aryjską. Rozpoczął się okres ukrywania się, udało się to dzięki pomocy różnych ludzi. Ukrywali się na Marymoncie. W czasie Powstania, ojciec jako lekarz pracował w powstańczym szpitalu, ale po Powstaniu nie mogli opuścić Warszawy z głównym nurtem ewakuowanej ludności, było to zbyt niebezpieczne, i tak z różnymi trudnościami trafili do Łomianek, ale w listopadzie 1944 r. musieli uciekać dalej: w Laskach nie znaleźli schronienia, szli dalej - do Izabelina, pukali do różnych domów, ale dopiero pod wieczór pod lasem zapukali do domu, z którego wyszła starsza

kobieta, przyjrzała im się uważnie i zaprosiła. W domu nie miała miejsca, ale do garażu wstawiono piec-kozę, krzesła i jakieś inne miejsca do spania. I tak w tym domu doczekali końca wojny. Choć nosili wówczas nazwisko „Jastrzębscy", gospodyni kilka razy delikatnie dała im do zrozumienia, ze wie kim są. Ale dopiero po wkroczeniu Rosjan na te tereny przyznała się, ze poznała ich od razu, gdyż ojciec pana Mariana Grynberga leczył przed wojna jej męża. Państwo Jastrzębscy-Grynbergowie doskonale zdawali sobie sprawę na co narażała się ta kobieta pomagając im. Okres pobytu w Izabelinie pan Marian Grynberg pamięta już bardzo dobrze, choć miał ok. 5 lat. Pamięta też, ze ich gospodyni była już wtedy wdową, nie miała rodziny, miała na imię KLARA i nazywała się Neugebauer - imienia jest pewien, ale czy nazwisko dokładnie tak brzmiało i czy taka była jego pisownia – tego pan profesor nie był pewien. Wiedział jednak, ze była ewangeliczką i prawdopodobnie należała do zboru Św. Trójcy. Po wojnie rodzice pana Grynberga byli w kontakcie z pania Klarą aż do jej śmierci. Zmarła kilka lat po wojnie. Dziś nie ma też już rodziców pana profesora, a on szuka jakiś potomków, rodziny pani Klary, by im powiedzieć jak odważną kobietą była ich ciotka czy kuzynka **Klara z Izabelina**.

Może ktoś z czytelników naszego Informatora znał panią Klarę?...

Spotkanie z eurodeputowanym...

W maju spotkanie warszawskiego oddziału PTE miało miejsce wyjątkowo w podziemiach kościoła. Zaproszonym gościem był **profesor Jerzy Buzek** – były premier RP, obecnie poseł do Parlamentu Europejskiego. Zebrania PTE w Warszawie mają charakter otwarty i organizatorzy spodziewali się dużej frekwencji, dlatego tez zdecydowano o miejscu spotkania i rzeczywiście spotkanie 7 maja zgromadziło około 140 osób. Gościa powitał prezes warszawskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Ewangelickiego prof. Karol Karski. Tytuł prelekcji brzmiał „Dlaczego warto należeć do Unii Europejskiej"? Profesor Buzek w swoim wystąpieniu omówił sukcesy Polski po 5 latach członkostwa w Unii Europejskiej, także szanse i wyzwania stojące przed Unią w perspektywie kolejnych lat. Po wystąpieniu gościa uczestnicy mieli możliwość zadawania pytań prelegentowi.

Na pamiątkę spotkania wręczono gościowi fotografię sprzed lat, podarowaną przez jedną z parafianek. Na fotografii wykonanej podczas wypoczynkowego obozu młodzieży ewangelickiej w Nawiadach, w grupie młodzieży jest również osiemnastoletni Jerzy Buzek. Gościowi wręczono

również publikacje związane z ubiegłorocznymi wydarzeniami jubileuszowymi naszej Parafii. Na zakończenie pozdrowienia w imieniu Rady Parafialnej i proboszcza Parafii, ks. Piotra Gasia, przekazał kurator Parafii, Andrzej Weigle.

Cieszymy się, że profesor Jerzy Buzek znalazł w napiętym kalendarzu okresu kampanii wyborczej czas na spotkanie w warszawskim oddziale PTE (Profesor kandydował do Parlamentu Europejskiego z regionu Śląska).

Dziś gratulujemy mu sukcesu wyborczego i wyboru na przewodniczącego Parlamentu Europejskiego.

❖❖❖

300 lat Kościoła Jezusowego w prelekcji Władysława Sosny

15 czerwca, na ostatnim przed wakacyjną przerwą spotkaniu, warszawski oddział PTE gościł Władysława Sosnę i jego Małżonkę.

Pan Władysław Sosna - z wykształcenia inżynier mechanik, nauczyciel, zasłużony działacz PTTK, honorowy członek Macierzy Ziemi Cieszyńskiej, od 1989 roku jest prezesem cieszyńskiego oddziału PTE. Jest autorem licznych przewodników opracowań turystycznych po Ziemi Cieszyńskiej.

Wygłosił on interesującą prelekcję nt. „300 lat Kościoła Jezusowego w Cieszynie – jego znaczenie dla ewangelicyzmu Śląska Cieszyńskiego". Omówił również przebieg obchodów jubileuszowych w Cieszynie, które głównie skoncentrowano w dn. 21-22 maja 2009; ale poprzedzone było dwudniową sesją naukową z licznymi referatami. Z tej okazji wydano również kilka publikacji. Również cieszyński oddział PTE wydał kilka pozycji książkowych tematycznie związanych z cieszyńskim jubileuszem. Kilka z tych książek państwo Sosnowie przywieźli do Warszawy i uczestnicy spotkania mieli okazję nabyć te książki.

❖❖❖

Warszawski oddział
Polskiego Towarzystwa Ewangelickiego
zaprasza na kolejne spotkania po przerwie wakacyjnej, od września
w każdy trzeci poniedziałek miesiąca
Spotkania odbywają się w Sali Parafialnej przy ul. Kredytowej 4
o godz. 17^{30}

ŚWIĘTO BIBLII

Po raz drugi Towarzystwo Biblijne w Polsce zorganizowało Warszawskie Ekumeniczne Święto Biblii. Odbyło się ono w sobotę, 16 maja br., podobnie jak ubiegłoroczne, na Placu Zamkowym w Warszawie. Biblijne hasło tegorocznych Ekumenicznych Dni Biblijnych wyjęte zostało z Ew Łk 18,27: „To, co jest niemożliwe u ludzi, jest możliwe u Boga."

Od godziny 12.00 do ok. 16.00 w centrum Starego Miasta rozbrzmiewały pieśni w wykonaniu chórów dziecięcych, a najmłodsi mogli oglądać występy Teatru Dar z Bydgoszczy oraz Teatru Dobrego Serca z Warszawy, które w przystępny sposób przekazywały prawdy biblijne oraz podkreślały znaczenie i moc Biblii jako Bożego Słowa.

Dzieci z różnych parafii warszawskich wspaniale zaprezentowały postacie biblijne: młodego Samuela, Tymoteusza i dzieci, które spotkały Jezusa.

Na towarzyszącej uroczystościom wystawie można było obejrzeć ponad 250 prac plastycznych o tematyce biblijnej, wykonanych przez dzieci w różnym wieku. W dodatkowym namiocie, ustawionym w rogu Placu Zamkowego, dzieci mogły również na miejscu spróbować swoich sił w rysowaniu.

Mimo deszczu, który trochę zakłócił uroczystość, na Placu Zamkowym przebywało jednorazowo wiele osób, w tym i najmłodszych, mocno zainteresowanych przekazywanymi treściami.

Warszawskie Ekumeniczne Święto Biblii nie byłoby możliwe, gdyby nie istotna pomoc Władz m.st. Warszawy. Cieszymy się, że inicjatywa warszawskich chrześcijan spotyka się po raz kolejny z życzliwością Pani Prezydent i Jej PT współpracowników, o czym świadczy m.in. oficjalny list, odczytany przez panią Małgorzatę Naimską, dyrektora Biura Kultury Urzędu m.st. Warszawy.

Obecnych na Placu Zamkowym duchownych i świeckich różnych wyznań powitała Małgorzata Platajs, dyrektor generalny Towarzystwa Biblijnego w Polsce. Powiedziała m.in.: „Dziękuję Pani Prezydent za objęcie honorowego patronatu i włączenie się w organizację tego Święta. Dzięki temu możemy być na Placu Zamkowym, mamy piękną, profesjonalną estradę, a Święto zostało zareklamowane plakatami w mieście i w metrze, a także w naszych kościołach, parafiach i zborach. (…) Na stoisku Towarzystwa Biblijnego są dostępne broszury, wydane z okazji dzisiejszego Święta. Ponieważ spotykamy się w Roku św. Pawła, a ten Rok obchodzony jest w różnych Kościołach, znajdziemy w broszurze dwa listy apostoła, adresowane do Tymoteusza. Może dla wielu z nas staną się one dobrym początkiem, zachętą do dalszego studiowania Biblii jako źródła mądrości i mocy. Życzę wszystkim, dobrego czasu, błogosławionych przeżyć i wiele radości z obcowania z tak różnymi formami przekazu prawd biblijnych."

Podczas uroczystego otwarcia Warszawskiego Ekumenicznego Święta Biblii głos na Placu Zamkowym zabrali ponadto: Bp Tadeusz Pikus, biskup pomocniczy Archidiecezji Warszawskiej i przewodniczący Rady ds. Ekumenizmu Konferencji Episkopatu Polski – w imieniu abpa Kazimierza Nycza i własnym, ks. dr Mateusz Matuszewski, referent ds. ekumenizmu Diecezji Warszawsko-Praskiej – odczytał list abpa Henryka Hosera SAC, zwierzchnika tej diecezji, bp dr Edward Puślecki, zwierzchnik Kościoła Ewangelicko-Metodystycznego i przewodniczący Komitetu Krajowego Towarzystwa Biblijnego w Polsce – odczytał „Słowo" na Ekumeniczne Dni Biblijne 2009" oraz przekazał pozdrowienia w imieniu Abpa Jeremiasza, Prezesa Polskiej Rady Ekumenicznej. ks. superintendent Zbigniew Kamiński z Kościoła Ewangelicko-Metodystycznego odczytał Ewangelię wg św. Łukasza 18, 15-27 i podzielił się refleksją na temat tego tekstu.

Tegoroczne Warszawskie Ekumeniczne Święto Biblii zakończyliśmy ekumenicznym nabożeństwem rodzinnym w ewangelicko-augsburskim kościele św. Trójcy. Liturgii przewodniczył ks. Piotr Gaś, proboszcz tej parafii,

kazanie wygłosił ks. dziekan Marek Doszko, proboszcz rzymskokatolickiej parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski, a błogosławieństwa udzielili Bp Tadeusz Pikus z Kościoła Rzymskokatolickiego oraz Bp Zdzisław Tranda z Kościoła Ewangelicko-Reformowanego. W nabożeństwie czynnie uczestniczyły dzieci z różnych parafii, a intencje modlitewne odczytało jedenastu przedstawicieli jedenastu Kościołów członkowskich Towarzystwa Biblijnego w Polsce. Były wśród nich zarówno dzieci, jak i dorośli.

Warszawskie Ekumeniczne Święto Biblii wpisuje się powoli w kalendarz majowych wydarzeń naszego miasta. Jest ono piękną manifestacją warszawskich chrześcijan, podkreślającą ważność i miejsce Biblii w życiu każdego wierzącego, a także wspaniałą moc Słowa Bożego, które może przemieniać ludzkie serca i poprowadzić nas wszystkich drogą pokoju, zgody, nadziei, a przede wszystkim miłości: miłości Boga i miłości bliźniego.

Nie można nie podkreślić bardzo wyraźnego międzywyznaniowego charakteru tego Święta zarówno w przekazywanych treściach, jak i w organizacji. Jest ono dowodem na to, że na tej płaszczyźnie chrześcijanie chcą, mogą i powinni współpracować.

Obszerne relacje i informacje z sobotnich obchodów Święta Biblii w Warszawie znalazły się w różnych rozgłośniach radiowych, na wielu stronach internetowych, migawki z uroczystości przekazała też telewizja.

Warszawskie Ekumeniczne Święto Biblii zostanie zapewne zorganizowane także za rok, mamy jednak nadzieję, że do tego czasu nie odłożymy Biblii na półkę, ale wszyscy będziemy regularnie poznawać Słowo Boże i starać się według niego żyć.

Towarzystwo Biblijne w Polsce

PONAD 800 OSÓB W KOŚCIELE ŚWIĘTEJ TRÓJCY W RAMACH AKCJI "NOC MUZEÓW"

Od kilku lat w Warszawie organizowana jest **NOC MUZEÓW**, polega to na możliwości wolnego wstępu do muzeów w wyznaczoną przez miasto noc. Inicjatywa znana już od dawna w wielu miastach europejskich spotkała się z dużym zainteresowaniem warszawiaków. W poprzednich latach zauważyliśmy, ze zwiedzający Zachętę i Muzeum Etnograficzne interesują się obiektem stojącym miedzy tymi budynkami – czyli Kościołem Ewangelicko-Augsburskim Świętej Trójcy i w tym roku Proboszcz i Rada Parfailna zdecydowali o otworzeniu Kościoła w noc z 16 na 17 maja .

Dla zwiedzających przygotowanych zostało kilka atrakcji - oprócz możliwości swobodnego oglądania kościoła i naszych podziemi, warszawiacy mogli zobaczyć również zakrystię, a w niej naczynia i stroje liturgiczne. Przed ołtarzem wyłożona była Biblia Brzeska, przy której gromadziło się najwięcej zwiedzających. Wolontariusze z naszej parafii odpowiadali na pytania, dotyczące nie tylko Biblii, ale również historii Parafii oraz zasad wiary Kościoła luterańskiego.

O 21:00 rozpoczął się koncert organowy - dzieła J. S. Bacha, C. Francka, A. Vivaldiego oraz M. Regera wykonywali uczniowie i studenci Średniej Szkoły Muzycznej im. Karola Szymanowskiego oraz Uniwersytetu Muzycznego im. F. Chopina. Nad wszystkim czuwał dr Jerzy Dziubiński, organista naszej Parafii oraz naukowy opiekun wykonawców. Koncert zakończył ks. Piotr Gaś, odczytując psalm tygodnia.

Każdy ze zwiedzających mógł wpisać się do Księgi Pamiątkowej parafii oraz zaopatrzyć się w literaturę religijną oraz informacyjną dotyczącą Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego, Dekady Lutra oraz Diakonii Polskiej. Dodatkowo przy wyjściu z kościoła pierwsze 153 osób mogło poczęstować się "owocem nakazanym", jabłkiem - liczba nawiązywała do ilości ryb, jakie uczniowie złowili nad Morzem Tyberiadzkim po Zmartwychwstaniu Chrystus. Wielu zwiedzających z radością przyjęło możliwość posilenia się przed dalszą podróżą po warszawskich muzeach. Wpisy na pięciu stronach Księgi Pamiątkowej pokazały jak dobrze przyjęte i potrzebne było uczestnictwo naszej Parafii w akcji "Noc Muzeów".

Nasz kościół odwiedziło ponad 800 osób.

PARAFIALNE PIKNIKI

W EOD „Tabita”

11 czerwca na terenie EOD „Tabita” odbył się zorganizowany przez parafialna Komisje Diakonii piknik parafialny

Spotkanie rozpoczęło się o godz. 11:00 wspólną modlitwą i śpiewem, które poprowadzili ks. Piotr Gaś oraz ks. Waldemar Wunsz. W imieniu organizatorów zebranych przywitała Adda Hasiuk z Komisji Diakonijnej. Oprócz posiłku, z którego dochód przeznaczony był w całości na działalność diakonijną parafii, zapewniona była opieka dla najmłodszych parafian, którzy uczestniczyli w grach i zabawach przygotowanych przez panią Elżbietę Byrtek oraz wolontariuszy przedszkola parafialnego.

Na piknik przybyło wiele osób, nie tylko z Parafii Świętej Trójcy, ale również z Parafii Ewangelicko-Reformowanej na Lesznie oraz z luterańskiej Parafii Wniebowstąpienia Pańskiego

We Włochach

W pierwszą niedzielę lipca Komisja Diakonijna zaprosiła na piknik parafiany do Włoch. Na nabożeństwo do kościoła we Włochach przybyło ponad 60 osób. Nabożeństwo prowadziła diakon Małgorzata Gaś.

Po zakończonym nabożeństwie zgromadzeni parafianie przy grillu i wspaniałych wypiekach gawędzili wspominali poznawali się wzajemnie.

WSPOMNIENIE DR WIKTORII MARII WERKENTHIN

9 maja 2009r. na Cmentarzu Ewangelicko-Augsburskim przy ul. Młynarskiej z inicjatywy oddziału Warszawsko-Otwockiego Polskiego Towarzystwa Chorób Płuc i warszawskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Radiologicznego wspominano dr Wiktorię Marię Werkenthin - jedną z pierwszych kobiet radiologów w odrodzonej Polsce. Modlitwę pamięci wybitnej radiolog prowadziła diakon Małgorzata Gaś z parafii św. Trójcy w Warszawie.

Wspominali Dr Werekenthin:

dr n. med. Tadeusz Zielonka – przewodniczący oddziału Warszawsko Otwockiego PTChP, doc. dr hab. n. med Paweł Twarkowski – przewodniczący warszawskiego oddziału PTR, dr n. med Bestry – kierownik zakładu radiologii im. dr Marii Werkenthin IGiChP, Witold Strauss – Prezes społecznego komitetu opieki nad zabytkami cmentarza ewangelicko-augsburskiego, Maria Chmiel – Wiceprezes tegoż komitetu i Przewodnicząca Rady Parafialnej a także licznie zebrani pracownicy zakładu radiologii i innych klinik IGiChP .

Po modlitwie , zapaleniu zniczy i złożeniu kwiatów nastąpiło przejście do Instytutu gdzie odbyła się sesja naukowa pamięci dr Wereknthin, połączona z kilkudniową kwestą w klinikach IGiChP.

PAMIĘTAMY – TRZECIA ROCZNICA ŚMIERCI Ś. P. EWY WALTER

W południe 22 kwietnia b.r. na cmentarzu przy ulicy Młynarskiej, przy kamieniu nagrobnym śp. pamięci księdza seniora Jana Waltera i jego żony Ewy, w trzecią już rocznicę śmierci pani Ewy Walter, długoletniej przewodniczącej Koła Pań przy naszej parafii oraz przewodniczącej krajowego komitetu Światowego Dnia Modlitwy, zgromadziło się liczne grono parafian, członkowie rodziny oraz przedstawiciele stowarzyszeń ekumenicznych. Zebrani chwilą zadumy, modlitwą i pieśniami uczcili pamięć pani Ewy, osoby tak ofiarnej w pracy na rzecz parafii i lepszego porozumienia między chrześcijanami. Stosowne rozważanie i modlitwę wygłosiła diakon Małgorzata Gaś. Przedstawicielki diakonii parafialnej i Koła Pań złożyły na grobie swojej przewodniczącej wiązankę kwiatów.

M.Ch

WSPOMNIENIE STANISŁAWA LORENTZA

Dn. 26 kwietnia 2009 r. w 110 rocznicę urodzin profesora **Stanisława Lorentza,** wybitnego historyka sztuki, muzealnika i propagatora odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie z inicjatywy Towarzystwa Przyjaciół Warszawy Oddział Żoliborz-Bielany miało miejsce złożenie kwiatów na Jego grobie na cmentarzu przy ul. Młynarskiej. Następnie zebrani zostali oprowadzeni po zabytkach cmentarza przez przewodnika z TPW oraz zwiedzili odrestaurowaną Kaplicę Halpertów.

M.Ch.

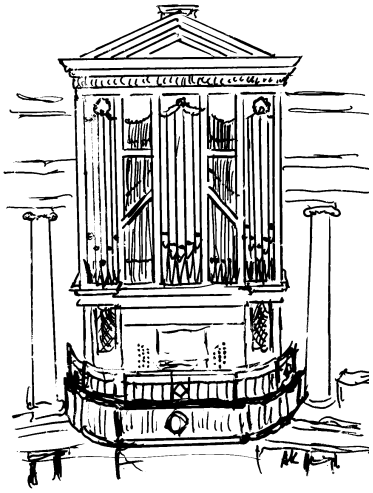

Parafia Ewangelicko-Augsburska Świętej Trójcy w Warszawie

zaprasza na cykl niedzielnych "Wieczorów Organowych" w lipcu 2009 roku. Utwory organowe największych kompozytorów grać będą studenci Średniej Szkoły Muzycznej im. Karola Szymanowskiego oraz Uniwersytetu Muzycznego im. Fryderyka Chopina. Wszystkie koncerty rozpoczynają się o godz. 18:00

WAŻNE ADRESY I TELEFONY

Parafia Ewangelicko-Augsburska Św. Trójcy:
✉ul. Kredytowa 4, 00-062 Warszawa,
☎(0-22) 556-46-60, fax: (0-22) 827-86-37
Adres internetowy: **www.trojca.waw.pl**
e-mail: **warszawa-trojca@luteranie.pl**
e-mail do Rady Parafialnej: **rada-warszawa-trojca@luteranie.pl**
konto bankowe: Nr 48 1020 1156 0000 7802 0056 1654
kancelaria parafialna czynna od wtorku do piątku w godz. 9^{00}-18^{00}
w lipcu i sierpniu kancelaria czynna w g. 9^{00}-16^{00}
w niedziele: po nabożeństwie
(w poniedziałki i soboty kancelaria jest nieczynna,)
Cmentarz Ewangelicko-Augsburski:
✉ul. Młynarska 54/58, 01-171 Warszawa, ☎(0-22)632-1014
Kancelaria cmentarna czynna z wyjątkiem sobót i niedziel:
W godz. 10^{00}-15^{00}
Ewangelicki Ośrodek Diakonii„Tabita”
✉ul. Długa 43, 05-510 Konstancin-Jeziorna,
faks: 0-22-737-64-56,
sekretariat (czynny g. 8^{00}-15^{00}) ☎ 0-22-737-64-00
recepcja (czynna całą dobę): ☎ 0-22-737-64-04
Konto bankowe: Nr 73 1020 1169 0000 8102 0076 3466
e-mail: tabita@poczta.onet.pl
Kościół Filialny Warszawa-Włochy:
✉ul. Cietrzewia 22, 02-492 Warszawa, ☎(0-22)863-77-86

❖❖❖

Parafia Ewangelicko-Augsburska
Wniebowstąpienia Pańskiego
✉ul. Puławska 2A; 02-566 Warszawa; ☎ (0-22)849-77-05
fax: (0-22)848-10-58
Adres internetowy: www.luteranie.pl/warszawa-pulawska
e-mail: pulawska@luteranie.pl

Zespół redakcyjny: Aldona Karska, ks. Piotr Gaś,
Rysunek kościoła na okładce: Joanna Tiunin

Do użytku wewnętrznego